

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Intâlniri de Monarchi.

Mai ales vara sunt la ordinea zilei
întâlnirile de Monarchi și de diplomați,
când cele mai multe parlamente sunt
în vacanță și ministrii se duc în străi-
nătate și pe la băi pentru a-și vedea
de sănătate.

Aceste întâlniri le putem numi mai
mult ori mai puțin niște acte de cur-
tenire, și se pun la cale cu scopul, pen-
tru a întări bunele relații ce există în-
tre statele, ai căror capi și ministri se
întâlneau.

Putem afirma însă, că cu privilegiul
astorfel de întâlniri se discută totdeauna
și chestiuni politice actuale, și nu ara-
re-ori se iau chiar și angajamente, cari
trag mult în cumpănă în ceea-ce pri-
vește ținuta unuia sau altuia dintre sta-
tele interesate în viitoarele lor acțiuni
politice.

Un bun serviciu fac aceste întâlniri
și foilor, pentru care sezonul de vară
este de obicei așa numitul sezon al
crastaveților, fiindcă au cu ce își umplea
coloanele, și apoi scriu articoli peste
articoli asupra rezultatului ce cred ei,
fiecare după părerea sa, că au avut
acestea întâlniri, și atâta le succesc în
dreapta și în stînga, încât multor ceti-
tori cari nu prea sunt cunoscători de-a-
proape a politicii mari, întreaga situație
li-se pare un chaos.

De cumva se întemplă că capii respec-
tivi se mai și îmbrățișează, ba se
chiar sărută, și ministrii lor își strîng
mănușile, sunt niște lucruri, asupra cărora
se scrie cu săptămânile, fără-ca să se
știe hotărît, care este adevăratul rezultat
ce l-au avut aceste întâlniri sau deose-
bitele manifestațiuni, ce se fac cu pri-
legiul lor. Și nici că se poate altfel,
deoare-că asupra celor-ce se petrec în-
tre dinșii, cu ocaziuni de acestea, nu se

dă lumii mari la iveală, și descoperirile
ce străbat ici-colea prin unele foi cari
stau aproape de cercurile mai înalte,
sunt sau niște simple combinațiuni, sau
apoi niște informațiuni, de multe-ori
chiar foarte depărtate de adevărata stare
a lucrului, și date în public anume pen-
tru a ținea lumea în nedumerire.

Ear' când unei asemenea întâlniri
de capete încoronate îi premerg și ur-
mează fapte mai mari politice, acestea
sunt atunci cu totul de altă natură, și
și scrisese ziarelor sunt de o valoare
mai însemnată.

Cam în chipul acesta stăm și cu
visita Regelui Carol I. la Petersburg,
capitala Rusiei.

Acesteia i-a premers visita prințului
bulgar Ferdinand în săptămânile din
urmă, la Regele român, de unde a plecat
și el spre Petersburg pentru a face
vizită curții rusești. Ear' Luni în 22 l. c.
a plecat Regele Carol.

Se vorbește totodată, că pe la în-
ceputul lui Septemvrie Regele Carol are
intențiunea ca să reîntoarcă vizitele ce
i-s-au făcut din partea curților sârbească
și bulgară.

Lăsăm să urmeze mai la vale unele
pasage din articolul prim al «Drapelului»,
publicat în nrul seu de Duminecă, pri-
vitor la visita Regelui Carol la Peters-
burg.

«Mica Românie, atât de necunoscută
altă-dată, îmbucătățită în două principate
fără nici un razim și fără nici o putere,
pe cari diplomații timpului le considerau
ca pe niște lucruri pe cari ori-cine le
încălca după voe și după interes, fără
nici o grijă și fără nici o teamă, această
mică țeară a ajuns astăzi un factor im-
portant internațional, un regat prosper,
bogat, puternic, respectat și prețuit după-
cum merită de lumea întreagă.

În această țeară, în care altă-dată
întrau, tăbărau și eșiau oștirile străine

ca într'un câmp deschis, care nu apar-
ține nimănui, primește azăzi vizitele
celor mai puternice capete încoronate,
cari vin s'o cunoască și să-și câștige
simpatia și amicitia. Ear' Regele ei e
pretutindeni primit cu onorurile cele
mai mari, tratat și onorat într'o măsură
egală cu toți puternicii regi și împerați
ai lumii.

De țeara românească, de care acum
câtiva zeci de ani se vorbea în aceeași
termini, în care se vorbea de ținuturile
tătărăști din pustietățile Asiei, se vor-
bește astăzi în termini calzi și respec-
tuoși, nu arare-ori cu o vedită și sinceră
admirație pentru progresele ei, pentru
locul onorabil pe care îl ocupă în con-
certul european, pentru înțelepciunea
cu care știe să se conducă în lăuntru
și în afară.

Onorurile, cu care Regele României
a fost primit în alte țeri, în special în
Austro-Ungaria și în Germania, visita
Impăratului Francisc Iosif la București,
vizitele regelui Sârbiei și ale principelui
Bulgariei, au putut fi interpretate, de un
sceptic sau de un rău voitor, ca fiind
rezultatul politicii noastre din afară,
care se pretinde a fi aceea a triplei-
alianțe, ear' nu al respectului, de care
se bucură țeara și Suveranul ei prin ei
însuși

Visita dela Petersburg vine și des-
minte această părere greșită sau rea
voitoare, pe care au putut-o avea unii.

România e prețuită și respectată prin
ea însăși, prin ceea-ce este ea și Su-
veranul ei în afară de orice alte con-
siderațiuni datorite politicii, care se
pretinde că o ducem în afară.

România e tot așa de bine văzută,
prețuită și admirată și la Viena ca și
la Berlin, și la Paris ca și la Peters-
burg.

Fiecare țeară, mare sau mică, se
simte fericită să întrețină cu dînsa cele

mai cordiale relațiuni de vecinătate și
de prietenie».

Credem că din aceste scrise își poate
face ori-cine idei clare despre pozițiunea
ce falnicul regat român ocupă astăzi
în concertul european, și nu vor da
nici umbră de crezământ ziarelor șovi-
niște maghiare, cari umblă să încurce
și să reducă adevărata stare a lucrurilor
ce se petrec în timpul de față între
capii tuturor statelor.

Legea despre congruă. Excelența
Sa metropolitul Miron a conchemat de câteva
zile la Sibiu protopopii archidiececesi, pentru
a se sfătui ce pași sunt de lipsă a se lua față
de legea deja sancționată despre întregirea
venitelor preoțești.

Se crede că un congres național extra-or-
dinar va avea să-și dea cuvântul în această
chestie importantă.

**Impăratul Germaniei în Româ-
nia.** Ziarul «Le Temps» din Paris publică
următoarea telegramă pe care i-a trimis-o
corespondentul seu din București:

Generalul Podbielski, secretarul statului
la oficiul postelor și telegrafelor imperiului
german, care a petrecut acum de curând câ-
teva zile la București, a hotărît toate dispo-
zițiunile vizitei deja anunțate, pe care Impē-
ratorul Wilhelm II. va face-o Regelui României,
întorcându-se dela Ierusalim.

Va fi o mare revistă de trupe ale arma-
tei române în câmpul fortificat al Bucureștilor
și o mare vânătoare în împrejurimile castelului
din Sinaia.

N'ar strica! «Ill. W. Extrablatt», foaie
nemțască ce apare în Viena, aduce știrea, că
baronul Bánffy, cel mult până în Septemvrie
va fi silit a-și da demisia.

Ar fi și timpul, căci prea ne-a «tericit»
cu aducerea atâtor legi, cari pentru țară nu-
mai de folos nu pot fi, de când a ajuns la
putere!

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Credință.

— Taci din gură, a fost odată, când o
fi fost, azi nu mai e.

— Este drept că o fi fost mai multă
odată, dar' eu pot să-ți dovedesc că e și as-
tăzi cât de puțină.

— E credință azi la slugi?

— Este.

— Te înșeli.

— Ori și când îți pot dovedi.

— Câte slugi ai? — nouă, zece, — ara-
tă-mi una, și-mi pui capul la mijloc.

— Să nu-l pui că-l perzi.

— Și cu cine-mi dovedești?

— Cu Ion, păstorul meu.

— Eacă, eu pun la mijloc o moșie care
vrei din ale mele...

— Cea mai mică: Țândăreii, și eu pun
cireada mea de vaci, unde e păstor Ion.

— Bate palma ici, și jură.

— Jurământul ne e cuvântul.

— Pe cuvânt. Eu în trei zile am să do-
vedesc că Ion este om necredincios.

Ion era păstor la cireada de mai bine de
două sute de capete a boerului Alecu Sache,

și era tare iubit de boer pentru credința lui
nemărginită.

În cireadă era un taur mare și frumos,
la care cuconu Alecu ținea mai mult ca la
întreaga cireadă.

De câte ori venia Ion la curte dela pășune,
schimba aste cuvinte cu boerul:

— Ce face taurul, Ioane?

— E bine, cucoane...

Și asta era de ajuns pentru boer, putea
să-și spună că s'a prăpădit toată cireada, nu-
mai taurul să fie teafăr.

Cuconu Săndulache, cu care Alecu făcuse
prinoarea, știa slăbiciunea lui pentru taur,
de aceea plănui cum ar face pe Ion să tae
taurul și în urmă să spună lui Alecu că a murit.

Învăța pe cucoană ca să se ducă la loc
de pășune la Ion, să se facă că vrea să se
îndrăgostească cu Ion, și să-și ceară să-și sa-
tisfacă apoi și el ei un gust: să-și dea să măn-
nănce carne de taur. Ion n'are să spună că
l'a tăiat de bună voe și cireada va fi câștigată.

Zis și făcut. Pe Ion îl prinse mare mirare,
dar' cum auzise că cucoana lui Săndulache
e cam bună de rudă, ce și-a zis: — Cine știe
cum i-oi fi căzut cu troncu, și apoi femeea-i
dracu, se duce și după ursu din pădure.

— Ioane, zice cucoana, când a venit ci-
reada dela păscut, bună trebuie să fie carnea
din taurul acela, fă-mi un gust și-l tae...

— Aș, ce bună, tai un vițel, e carne fra-
gedă, carnea taurului e tare...

— Fă-mi gustul ăsta, am eu credința că-i
bună carnea lui... Am poftă, crede-mă.

Ce s'a mai sucit Ion, ce s'a mai învîrtit,
și-a pierdut mințile, l'a ademenit femeea și
a tăiat taurul.

Cucoana doar a gustat dintr'o bucată de
fleică și atâta tot.

A sărutat pe drăguțul ei de Ion și a ple-
cat lăsându-i vorbă, că mai vine peste 2 zile.

Mai pe seară, veni un trimis dela curte
și spuse lui Ion că-l cheamă boerul.

Ion a sfeclit-o de tot. Ce să spue el acum
boerului? Trebuia să mintă. O să-și mintă
stăpânul că n'are încotro. Se căia de ceea-ce
făcuse, dar' era prea târziu. Luă hotărîrea și
plecă: — va minți.

Pe drum la un loc, puse căciula jos, în-
chipuindu-și că e în fața boerului:

— Bună ziua, cucoane.

— Mulțumim dumnitale, Ioane. Ce face
taurul, Ioane?

— A murit, cucoane...

Nu-i bine, zise Ion, punându-și căciula în
cap și plecând înainte. Cum a murit? o să
zică boerul, ce a avut? O să mă cunoască.

Mai incolo puse ear' căciula jos și ear':

— Bună ziua, cucoane.

— Mulțumim dumnitale, Ioane. Ce face
tauru, Ioane?

— L-am tăiat, cucoane.

Vezi așa o să fie mai bine. O să-și spun
tot; ce mi-o face, mi-o face. Cum să mint
eu? Tot o să se afe odată.

La Alecu Sache era o mulțime de boeri
adunați și slugile din curte observaseră că se
petrecea ceva neobicit. Mereu eșea cuconu
Alecu și întreba: n'a mai venit Ion?

Luau tocmai cafeaua, când Ion intra în
casă: cam sfîit oare-cum. Acolo era și cucoana
lui Săndulache.

— Bine-ai venit, Ioane. Ce face taurul,
Ioane?

— L-am tăiat, cucoane.

— Cum așa, Ioane?

— Uite așa, l'am tăiat: A venit cucoana
dumnealui — arătând pe Săndulache — mi-a
spus că dacă vreau să se îndrăgostească cu
mine să-și dau carne din taur. Și i-am dat.
Ce, nu sunt atâția viței din taurul ăla? Or
să se facă și ei tot așa de mari și frumoși.
De ce să spui minciuni, cucoane? Am făcut-o,
am făcut-o... Tae-mă, spânzură-mă, fă-mi ce-i
vrea...

Boerul a înțeles. Ion a fost de credință,
și a avut și el parte la jumătate din moșia
Țândăreii.

Asociațiunea la Beiuș.

Eată Convocarea dimpreună cu programa ce o publică comitetul central al Asociațiunii referitor la adunarea generală ce se va ține la Beiuș.

Convocare.

În sensul §§. 23 și 26 din statutele »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, se convoacă adunarea generală ordinară a Asociațiunii în Beiuș pe zilele 27 și 28 August st. n. 1898, pe lângă următoarea

PROGRAMĂ:

Sedința I.

Sâmbătă în 27 August n. la orele 11 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raportul despre activitatea comitetului central în decursul anului expirat.
3. Alegerea comisiunilor de câte 3 membri:
 - a) pentru examinarea raportului;
 - b) pentru examinarea rațiunii pe 1897 și a proiectului de buget pe 1899;
 - c) pentru studierea proiectelor de regulamente înaintate spre aprobare;
 - d) pentru înscrierea de membri și încasarea taxelor.
4. Propuneri eventuale.
5. Disertațiuni.
6. Raportul comisiunii pentru înscrierea de membri și încasarea taxelor.

Sedința II.

Duminică în 18 August n. la orele 10 a. m.

Ordinea de zi:

1. Rapoartele comisiunilor emise în sedința I
2. Alegerea secretarului I.
3. Alegerea președintelui, vice-președintelui și a comitetului central.
4. Defigerea locului pentru proxima adunare generală.
5. Dispozițiuni pentru verificarea proceselor verbale.
6. Încheierea adunării generale.

Se observă, că eventualele disertațiuni și propuneri au să fie prezentate președintelui Asociațiunii în scris cu 8 zile, ear' eventualele interpelațiuni cu 3 zile înainte de adunarea generală.

Din sedința comitetului central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, ținută în Sibiu la 21 Iulie 1898.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p., Dr. Beu m. p.,
vice-președinte. secretar II.

Ear' mai la vale lăsăm să urmeze programa festivităților ce se vor ține cu această ocaziune.

Invitare.

Subscrisul comitet organizat pentru primirea »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român« invită cu toată stîmă onoratul public român atât la adunarea generală a Asociațiunii ce se va ține în 27 și 28 August c. n. în Beiuș, cât și la festivitățile, ce se vor aranja cu această ocaziune.

Programa festivităților va fi următoarea:

In 26 August:

Seara: întimpinarea solemnă a comitetului central la gară.

Seara la 9 ore: seara de cunoștință.

In 27 August:

La 9 ore a. m. s. Liturgie și chemarea duchului sfânt în bisericile ambelor confesiuni.

La 11 ore a. m. Ședința I. a adunării generale.

La 2 ore d. m. banchet.

La 8 ore seara, concert și teatru.

In 28 August:

La 9 ore a. m. S. Liturgie în bisericile ambelor confesiuni.

La 11 ore a. m. Ședința a II. a adunării generale.

La 8 ore seara bal.

In 29. August:

Excursiune la »Stâna de vale.«

Fiindcă dorința comitetului este, ca toți oaspeții să fie adăpostiți în cuartire acomodate, cei-ce doresc a lua parte la aceste festivități, sunt rugați să binevoiască a'l avisa despre aceasta pe dl avocat Dr. Gavril Cosma, președintele comitetului de încușurare, până în 15 August c. n. cu atât mai virtos, căci împrejurările noastre de comunicațiune reclamă necesitatea de a ne îngriji eventual de un tren separat ce va pleca dela Oradea la Beiuș în 26 August c. n. cam la 2 ore d. m.

Ear' doritorii de a participa la excursiunea la »Stâna de vale« în 29 August sunt rugați a'l avisa despre aceasta pe dl Vasile Dumbra, președintele comitetului de excursiune tot până în 15 August c. n.

Beiuș din sedința comitetului central pentru primirea Asociațiunii, ținută în 17 Iulie c. n. 1898.

In numele comitetului:

August. Antal, Nicolau Diamandi,
protopop profesor
președintele com. central. notarul com. central.

ȘTIRI POLITICE

Goluchovski se duce.

»Magyarország« aduce știrea, că contele Goluchovski, ministrul afacerilor din afară al Austriei, își va da demisia încă înainte de sărbătorile ce se vor aranja din prilegiul jubileului Maiestății Sale Impăratului nostru.

Ca urmaș al său îl amintește pe Kállay, care de prezent e ministru comun de finance

Interesant e, că foile engleze, în afacerea cretană, recomandau cu toată serioșitatea pe Kállay de guvernator al insulei. Și aceasta a fost primită cu mare simpatie din partea tuturor puterilor, deoarece-ce toate îi recunosc meritele ce le-a avut când cu aducerea reformelor în Bosnia și Herțegovina. Numai cât la aceasta, se zice, că nu și-a dat învoirea și Maiestatea Sa Impăratul.

Retragerea lui Goluchowski dela cârma ferii a produs o mare bucurie între Unguri, mai ales fiindcă dacă în locul lui va urma Kállay, atunci se crede că locul lui Kállay îl va ocupa Banul Croației Kluen-Hédervary, și așa vor avea și în ministerul comun de finance un ministru Ungur.

Voci de presă

asupra

Visitei prințului bulgar la Petersburg.

Toate cercurile politice și presa europeană se ocupă foarte viu cu visita principelui bulgar la Țarul Rusiei. Aceasta cu atât mai mult, că principele a fost însoțit și de ministrul-președinte Stoilov și ministrul Ivanov. Organul fostului bărbat de stat Stambulov zice, că între aceste două state se va încheia un fel de convenție militară, prin care armata bulgară va fi pusă la dispoziția Rusiei, și că ceea-ce privește ținuta politice externe a Bulgariei, aceasta va fi dată dela Petersburg, ear' în schimb Țarul va da principelui Ferdinand tronul, după care va succeda fiul său.

Știrea însă, căreia i-se dă cel mai puțin crezământ este, că se va înființa o confederație a statelor balcanice. De aceea se leagă visita principelui Ferdinand la Sinaia și a Regelui Carol la Petersburg.

CORRESPONDENȚA

Dați băieții la prăvălii!

De pe Târnave, Iulie 1898.

Stimate Dle Redactor!

Sub titlul de mai sus ați îndemnat în nrul trecut al iubitei noastre foi »Revista Orăștiei« părinții români, ca să-și deie fiii lor la prăvălii, căci un bun lucru vor face prin aceasta, deoarece-ce un neguțator neatrănând el de nime, fiind adevărat de sine stătător, va fi un fiu folositor neamului său.

Așa este. Dați-mi voe însă, dle Redactor, ca să-mi spun și eu părerea asupra acestui lucru, așa după-cum cred că este.

Intocmai așa stăm noi Români și cu prăvăliile, cum, cu durere trebuie să amintesc, stăm cu meseriile.

Imi aduc foarte bine aminte, că »Tribuna« din Sibiu încă pe la începutul apariției ei, încă scria câte-odată despre îmbrățișarea negoțului și a meseriilor. Cunosc doi ineri, cari în urma acestora, posedând unul 3, ear' celalalt 4 clase gimnasiale, s'au aplicat cel dintâiu la pantofărit, ear' al doilea la croitorit. Și-au dat toată silința ca timpul de învățătură să nu le treacă eacă numai așa, ci încât numai se poate să-și învețe fiecare cât de bine meseria sa.

Așa a și fost. După anii de învățătură, spre a se perfecționa și mai bine în meseria lor, au plecat în străinătate, au umblat prin orașele cele mai mari, au învățat cum am zice din fundament meseria lor, și după 6 ani s'au reîntors acasă având toate cunoștințele de lipsă, și crezând într'un oare-care viitor mai bun.

Acu apoi au început pe seama lor, și-au dat toată silința ca să mulțumească într'u toate pe mușterii lor, atât în ce privește lucrul, cât și cu prețuri moderate ca ori-și-care altul, dar' durere, nu mult au putut fi ca măiestri, deoarece-ce Români nostri nu i-au spriginit după-cum s'a convenit, ci mai bucuroș mergeau de duceau lucrul la străini, decât acelora, cari chiar la îndemnul lor au îmbrățișat meseriile.

Și așa au fost siliți ca să între în lucru ear' la străini, cari n'au avut nici jumătate din cunoștințele ce ei au avut, pentru a-și câștiga cu mult amar traiul vieții, și așa apoi desnădejduți și necăjiți în sufletul lor pentru nepăsarea ce o arată frații lor de un sânge cătră ei, sunt siliți ca până în minutul din urmă să se bucure de pâinea amară ce străinul i-o dă și dela care multe are de suferit.

Și așa este aceasta în toate orașele.

Rari sunt acei măiestri români, fie ei oricât de destoinici în meseria lor, cari să se bucure într'o măsură mai mare de spriginul fraților lor. Căci, mi-s'a plăns unul într'o zi, zicând: că Români nostri și dacă ne dau ceva de lucru, atunci apoi așteaptă ca să le facem lucrul aproape pe nimic, căci la din contră, decât să-mi dea mie nu mai mult, decât străinului, mai bucuroș să duce la el, și așa suntem siliți, pentru a putea trăi de pe o zi pe alta, ca pentru un preț aproape de nimic, să le facem lucru și frumos și și bun.

Și aceasta se întâmplă la toate meseriile.

Cu atât mai greu ne este nouă Românilor a ne avânta la deschiderea de prăvălii, unde ne trebuie un capital cu mult mai mare ca la o meserie oare-care, și fiind și noi neguțătorii tocmai așa de slab spriginiți de ai nostri, cum sunt și meseriașii.

Adevărat, că foarte bine ar fi, când am avea pretutindenea neguțători și măiestri români, numai cât pentru a ajunge la aceasta, se cere ca și ai nostri să arete o mai mare bunăvoință față de noi, și când ajungi la dinșii cu câte-o rugare, să nu ți-se uite cam peste umeri.

Și aceasta, ne doare inima când o vedem, deoarece-ce numai la ai nostri se întâmplă, căci străinii cu mult mai mult se spriginesc, și așa apoi nici nu e mirare dacă ei se află în număr mare și în orașe populate în mare parte de Români.

Ar mai fi ele încă multe de zis în chestia aceasta, eu însă închei de astă-dată, zicând și eu cătră părinții români împreună cu autorul articolului din nrul trecut al »Revistei«: *Dați băieții la prăvălii!* căci bun lucru faceți, mai adaugând însă și aceea: *Spriginiți, Români, pe meseriașii nostri!*

Dee D-zeu ca așa să fie!

Un meseriaș.

Răsboiul între Spanioli și Americani

Americanii nu voesc cu nici un preț să lasă să treacă numai așa timpul până se vor încheia tratările de pace. De aceea ei înaintează mai departe în Cuba, și ocupă orașelele mai mici.

Nu peste mult însă au de gând ca să-și îndrepteze oastea, care stă din 40.000 feciori asupra insulei Portorico.

Despre Spania se vorbește că din partea sa grăbește într'u a încheia pace, dar' înțelegerile merg foarte greu înainte, din cauză că Mac Kinley, aci se mulțumește cu condițiunile de pace, aci pretinde earăși o despăgubire foarte mare, la care Spania nu se poate învoi.

C O P I I

Noi ne iubirăm împreună,
Și de-a »femeie și bărbat«
Jucându-ne în voe bună,
Nu ne-am bătut, nu ne-am certat.

Am dus-o într'un ris, și glume
Făceam, cu gând nevinovat,
Și, fără nici un zor de lume,
Ne-am drăgostit, ne-am sărutat.

»De-a v'ăți ascunsele« în fine,
Ne-am mai jucat prin văi și lunci,
Și ne-am ascuns așa de bine
Că nu ne-am mai găsit de-atunci.

St. O. I.

„Din harouș.“

Un Țigan nu știa »Tatăl nostru« și s'a dus la popa satului să-l învețe.

Țiganul era lăutar, și când a plecat de acasă a luat și vioara cu el.

Popii i-a părut bine când a văzut pe Țigan că are cugetul lui Dumnezeu, și a început să-l învețe »Tatăl nostru.«

I-l'a spus odată, de două, de nouă ori, dar' nu intra nimic în capul Țiganului.

— Du-te la naiba, mă cioroimane, că prea ești sec, nu poți să-l înveți, îi zise popa.

Țiganul de colo, punând mâna pe vioară:

— Ean mai zi-l hodată, taică părinte, să ți-l prind eu din harouș...

Poesii poporale.

Duceți-vă rîndunele,
Sub fereastra mândrei mele,
Și-i cântați doine de jale:
Dorul inimioarei mele.

Măi badiță, drăgălaș,
Pe mine de ce mă lași?
De ce nu vii îndărăpt,
Că eu foarte te aștept!

Bate Doamne cu pedeapsă,
Pe cel-ce drăguța-și lasă;
Nu-l lăsa să aibă casă,
Nici pâne bună pe masă.

Bate vîntul de cu seară,
Viața mea-i tot amară;
Că de mult n'a mai venit,
Badița meu cel dorit.

De când, bade, tu te-ai dus,
Peană verde nu 'mi-am pus;
Dacă 'mi-am și pus vr'odată,
Am pus-o de supărată.

Mândră de dragostea noastră,
A crescut un pom în coastă,
A nflorit și n'a rodit,
Am fost dragi, și ne-am urit;
A nflorit și n'a legat,
Am fost dragi și ne-am lăsat.

Tu mândruță de departe,
Trimite-mi pe poștă carte!
De trăești, să te horesc,
De-ai murit, să te jelesc.

De-aș muri să mor deseară,
Cu capul la mândra 'n poală,
De-aș muri când aș muri,
Nimic nu 'mi-aș bănuî,
Să știu numai c'am murit,
Pentru cine am iubit.

Spune-mi, mândro, nejurată,
Mai gândești la min' vr'odată?
— Badiț, badișorul meu,
Dar' cum să nu gândesc eu!
Căci cât e ziua de lungă,
Abia poate să-mi ajungă,
Și cât e noaptea de mare,
Dorul tîu nu-mi dă răbdare,
Inima mea stempăr n'are.

Vai, sêraca maica mea,
Dela multe m'a scos ea;
Dela multe dela toate,
Dela două tot nu poate:
Dela Neamț și dela moartel!

Mor, mândruță, și m'aprinde,
Când te ved pe drum trecînd,
Albe poale scuturînd
Și din mână vînt făcînd.

A dracului mândro-ai fost,
Că m'ai iubit tot în post,
Ear' când am intrat în dulce,
De mine 'ți-ai făcut cruce.

Astă-noapte vînt bătea,
Mândra 'n brațe mă strîngea;
De-ar fi ținut vîntul mult,
M'ar fi strins de m'ar fi rupt.

Poți tu zice, mândro, zeu,
Că nu te-am sărutat eu,
Ba eu bade nu pot zice,
Că 'ți-a fost gurița dulce.
Când seadeam seara la poartă,
Și tu-mi dai gurița toată.

Relele, ardă-le focul,
Tot cu mine-și află locul;
Relele, ardă-le para,
Tot cu mine cină seara.

Frunzuliță 'n foi albastră,
Pecat de dragostea noastră;
Că e lumea rea și hoată,
Umblă 'n față să ni-o scoată.

Hopa, hipa, perdui pipa,
Sării balta, găsiu alta.

Adunarea învățătoarească la Pui.**CONVOCARE.**

On. preoți și învățători gr.-cat. din partea transilvană a diecesei Lugojului și alți binevoitori ai școlii prin această se convoacă la adunarea generală a »Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului«, ce se va ține în Pui la 11 Septembrie st. n. a. c.

Program:

a). Participare în corpore la serviciul divin în biserică gr.-cat. din loc la 9 ore a. m.
b). Ședința I. cu început la 10 ore a. m. 1. Cuvântul de deschidere al președintelui. 2. Constatarea membrilor prezenți. 3. Raportul comitetului despre activitatea Reuniunii din anul trecut. 4. Raportul cassarului și al bibliotecarului și exmiterea alor 3 comisiuni pentru cenzurarea rapoartelor de mai sus. 5. Exmiterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri și încasarea de taxe. 6. Ținerea prelecțiilor de model, eventual cetirea elaboratelor practice prin domni învăț. Avram Isidor, Demetru Manițiu și Augustin P. Bociat. 7. Cetirea disertațiilor. 8. Alegerea membrilor onorari. 9. Raportul comisiunilor exmise. 10. Statorirea bugetului pe anul viitor. 11. Statorirea termenului și locului pentru adunarea generală viitoare. 12. Eventuale propuneri.

Din ședința comitetului central ținută în Hațeg la 27 Iunie 1898.

Nicolau Nestor,
președinte.

Stefan Țarina,
notar I.

Michail F. Fubași,
notar II.

— **Notă.** Această convocare publică se se consideră și ca invitare specială. —

CHESTII ȘCOLARE**„Statul învățătoresc poporal
în oglinda timpului modern“.**

Lucrare premiată de „Allgemeine Lehrer-Zeitung“ (Urmare din nrul 26).

Dar' se greșește și în preparandie contra fiitorului învățător, precum și atunci când tinerele își ocupă postul.

Inspectorul de regulă îl primește cu o mare îngâmfare domnească și în loc să-l îmbărbăteze și să-i pună în vedere ajutorul său, îi înșiră mai întâiu „dilemele“ și mai cu seamă dinaintea ușii ispitite cu ell.

Tocmai așa puțină iubire ca învățătorul tinere la inspector când cu vizita școlii. Unii inspectori se poartă față de învățători nu ca conducători binevoitori și sfătuitoari, ci ca »polițaii« cari tot pasul îl miroasă și dacă află ceva de observat, fără cruțare i-o spune învățătorului în ochi!

Asemenea o pătește tinerele învățător cu colegii săi. Învățătorul-diriginte dă pe »maiestrul« peste el, în loc de a-l conduce în praxă plină de iubire colegială, dar' nici ceialaltii colegi nu se pot ocupa de dânsul.

Și societatea de nenumărate ori face să se simtă că, cu acest »maiestru« (cu învățătorul) nu prea are nimica comună... Și totuși așteaptă dela învățător, ca să fie plin de iubire, și aceasta s'o transpună și în copii. D'apoi cum se plătească acela, care n'are de unde?

Și precum cu iubirea așa o pătește și cu celelalte calități. Învățătorul să fie voios, până când îl apasă greutatea gândurilor; să arete tact și răbdare, pe când față cu el de acestea nu arată nime; să fie de un caracter ferm, și totuși să observă, că nu prin caracter, ci cu totul prin altceva poate ajunge mai înainte; să aibă sentiment cătră rangul său, și totuși i-să ia în numa de rău, dacă își pretinde și el atențiunea cu care i-ar fi datorii alții; să arete cultură și purtare socială, dar' cu o plată, care îl eschide dela toate acelea societăți, unde și-ar putea însuși mai multă cultură și purtare, sau îl exilează în un atare loc, unde nu află un singur om care să-i servească de model sau față cu care să-i poată răta cultura...

Numai două calități sunt, la a căror dovedire îi dau destul privilegiu: abnegațiunea (lăpădarea de sine) și abdicerea.

Să mergem însă mai departe. Ce speranțe să deschid în calea sa? Ce oficiu este strins în un cadru așa mic ca a învățătorului? Și cât de greu îi este unuia de a ajunge și numai la acele grade ce-i stau deschise înaintea! Câți trebuie să experimenteze, că copiii cu protecții

fără nici un merit, câștigă cele mai bune posturi, pe când alții pe lângă toată străduința nu pot ajunge mai departe.

Și cine îl încurajiază pe învățător? Starea învățătorului nu e și aci cea din urmă?

Cât de rar îl ține demn inspectorul pe învățător, ca să-și arete îndestulirea, și cât de puțin ajung dintre învățători aceia ca activitatea lor să afe recunoștință în scris! Autoritățile școlare, mai fără deosebire, să îndestulesc numai cu îndeplinirea celor exterioare și cu disciplina, pe când de partea nu mai puțin importantă a datorinței lor, de cauza școlară, foarte puțin se interesează!

Și dacă luăm în urmă cea mai înaltă distincțiune, ce-l poate ajunge pe învățător: »ordinul general de onoare«, în Prusia, ear' în Ungaria al »Crucii de argint«!

Dar' și acestei răsplăte îi scade prețul, cu cât ordinele numite le pot câștiga și persoane de acelea, pe cari a le pune în rând cu învățătorii, nu e pentru aceștia o stimă așa deosebită!.. Mai departe, această distincțiune cu cruce, nu atât prin merit, cât prin mulții ani de serviciu se poate câștiga! Și de regulă, serviciul de 46 ani e timpul când învățătorul câștigă o astfel de distincțiune! Și e peste puțină oare că un învățător să se facă vrednic de-o astfel de cruce, și mai înainte de cei 46 de ani?

Și-apoi se știe și aceea, că nu cei mai străduitori bărbați sunt aceia, cari ajung un timp așa lung de serviciu!.. Aceștia dară pot merge cu mâna goală!.. (La noi în Transilvania s'a întemplat acum vre-o șase ani, că un inspector de școale, și-a primit distincțiunea, pe când se afla în cosciug!.. Trad.)

Așadar și astfel de distincțiuni își perd însemnătatea, care, ca un mijloc deșteptător, ar trebui s'o aibă!

Dacă unui medic i-a succes a vindeca pe un morbos, seceră recunoștință și laudă, dacă un avocat cu argumente alese și cu o dispută înfocată, minând judecata clătinândă a judecătorilor pe moara sa — câștigă un proces, e om slăvit, și nu-i lipsește nici stima concetățenilor săi, nici pâinea.

Dacă însă un învățător conștientos, e om deplin întru chemarea sa școlară, că în timp de zeci de ani a crescut sute de sute civi bravi statului și binelui comun, oameni cu puteri sănătoase spirituale și morale, cari sunt deosebiți a deosebi binele de rău, apoi acesta e un lucru care »se înțelege de sine«, și nimenia nu află în el ceva deosebit!..

Și dacă la toate acestea mai numărăm și slaba plată materială, care silește pe învățător la tot felul de ocupațiuni laterale, ca prin acestea să-și câștige cele de lipsă spre susținerea vieții, (ce de altcum oficiul său ar trebui să-i dea); mai departe împregiurarea, că factorii chemați rar îi împărtășesc pe învățători de apărarea lor contra vătămărilor nemotivate; după aceea raporturile familiare poate nenorocite, cari îl supără și îi fac viața amară, în urmă greutățile chemării învățătoarești, gândul ce-i împreunat cu ea, necazul ce trebuie să-l înghiță învățătorul: dacă le socoți pe toate, mai poți-te mira, când la unii învățători lipsesc unele din cerințele trebuincioase perfecționării?

Dar' cu acestea nu e isprăvit tot. Raporturile timpului nu trebuiesc lăsate neobservate și înrîurările ce le au ele asupra fiecărui om, deci și asupra învățătorului.

Nu e spiritul timpului nostru de azi, potrivit chiar spre nimicirea idealismului și cu acesta a fundamentului a toate virtuțile de lipsă în învățător?

Astăzi trăim timpul autocrației minții și a încercărilor practice, cari iau în băgare de seamă numai lumea reală. Misteriile unei vieți morale și ideale sunt exilate în lumea poetică a unui paradis pierdut.

În ziua de azi scoatem învățătura din praxă, din tapse împlinite, și nu lucrăm asupra lumii cu ideale deșerte.

Szám 875—1898

(364) 1—1

vh.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen-

nel közhírré teszi, hogy a dévai kir. járásbíróóság 1891. évi 685 polg. számu végzése következtében L. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd által képviselt Trutia Péter javára Pacurár Niculae szelistyei lakós ellen 100 frt s jár. erejéig 1892. évi május hó 3-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 305 frtra becsült szarvasmarhából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. bíróság V. 100/2 1898. számu végzése folytán 20 frt tőkekövetelés, ennek 1888. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 64 frt 92 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Szelistyén végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközlésére 1898. évi augusztus hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi július hó 18. napján.

Szöllősy János,
kir. bírósági végrehajtó.

**Un învățăcel
de prăvălie!**

În prăvălia de manufactură a subscrișului se primește numai decât **un învățăcel**, care se cunoască limbile streine. Vor fi preferiți cei ce vor avea cel puțin două clase gimnasiale.

(356) 3—

Ion Lazareiu
comerciant în Orăștie.

Publicațiune

Spre scopul predării lucrărilor a reparării bisericii gr.-cat. din Baia-de-Cris preliminate cu 1469 fl. 44 cr. și aprobate din partea Prea Veneratului Ordinariat Episcopesc gr.-cat. al Lugojului cu data de 16 Iulie a. c. Nr. 2186—1898 se va ține în 8 August st. n. a. c. la 10 ore a. m. în Baia-de-Cris la fața locului pertractare cu oferte scrise, la cari să fie alăturat un vadiu de 10% din suma preliminară.

Ofertele să se trimită la oficiul parochial gr.-cat. din Baia-de-Cris, unde se pot examina totodată în fiecare zi în orele de lucru, condițiunile de oferte precum și bugetul de spese.

Baia-de-Cris, la 24 Iulie 1898.

(363) 1—1

Coratoratul bisericesc gr.-cat.

Avis!

Țiglarăia lui R. Fraenk din Orăștie, situată în drumul Romoșelului, oferă Onor. public din loc și giur Țigle de coperit case și alte clădiri, de calitatea cea mai bună cu prețuri foarte reduse.

Totodată se liferează țigle cu bani gata și pe așteptare, luându-se în cazul din urmă cu 50 cr. mai mult la miie.

Pentru calitate bună și solidă se garantează.

Cu toată stima

2—3

R. FRAENK
în Orăștie.